

anden Side forekom mig, at den lovgivende Magt ikke ret vel kunde lade det staa hen at betro Mennefsklov til Skibsførere, som vare aldeles ubekjendte med at føre Dampskibe. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at Skibsføreren skal have faret med Dampskib i tre Maaneder. At han skulde anvende denne Tid, saaledes som det blev udtalt af det ærede Medlem, som sidder her ved Siden af (Schlegel), til at sidde i Kabytten og spise og drikke, kan jeg ikke antage. Skulde man finde det nødvendigt, at han skulde have faret i en bestemt Egenstabs f. Ex. som Styrmand i de tre Maaneder, skal jeg ikke have Noget derimod. Jeg vil saaledes tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag, som ganske vist kun kan vedtages, naar det første forkastes. Jeg maa derfor nu stemme mod det første Forslag, for at holde paa mit eget.

**Indenrigsministeren (Skeel):** Hovedtanten i det foreliggende Forslag har jo været den at tilveiebringe Betyggelse for baade Liv og Gods under Farten med Dampskibe derved, at man har stillet Fordringer, saavel i theoretisk som i praktisk Henseende, til de Mænd, der som Førere, Styrmand eller Maskinmestere paatage sig Tjeneste paa Dampskibe. Med Hensyn til Skibsføreren har man jo foruden de øvrige Kvalifikationer, han maa være i Besiddelse af, gjort det til Betingelse for, at han kan føre Skib, at han skal have en vis Bepærenhed med Dampskib. Man har gjort en Undtagelse, som jeg ganske vist ikke fuldt har kunnet sympathisere med, til Bedste for Seilskibsførere, som have ført Skib i 5 Aar. Det er ganske vist en Undtagelse fra det i Lovforslaget iøvrigt nedlagte Princip, men man har ment at kunne reparere Lovforslaget paa dette Punkt ved at tilføie den Bestemmelse, som er Gjenstand for det foreliggende Lovforslag, da man i saa Tilfælde dog har Sikkerhed for, at der er een Mand tilstede, som er fortrolig med at navigere Dampskibe. Dersom man sletter denne Bestemmelse ud og opgiver at holde paa denne Fordring, ser jeg ikke rettere, end at man gjør et stærkt Brud paa det Princip, som ligger til Grund for Lovforslaget, og som gaar ud paa, at der skal være Sikkerhed for, at Skibet kan navigeres af kyndige Folk. Jeg forstaaer de Indvendinger, som ere gjorte mod denne Bestemmelse, men jeg kan ikke tillægge dem den Betydning, som de ærede Medlemmer gjøre. Jeg tror ikke, at man i ret mange Tilfælde vil have Anledning til at returnere til den Trøst, som det er, at Styrmanden er med. Det vil i de allerfleste Tilfælde følge af Forholdets Natur, at den, som overtager Førelsen af Skibet, naar han er en paalidelig og dygtig Mand, ogsaa vil sørge for, at han kan navigere det; men hvis det Tilfælde desuagtet skulde indtræde, at en leilindig Mand paatager sig enten at føre en Andens eller sit eget Skib, saa vil man jo dog

have en Sikkerhed for, at Skibet kan blive navigeret paa en fornustig Maade, naar der er en fornustig Mand tilstede, som kan det. Jeg tror ikke, man tør opgive den Sikkerhed, der ligger deri. Man har anket over, at der opstaaer et abnormt Forhold paa Skibet derved, at den Høitbefalende ikke i alle Tilfælde kan udstede Ordre. At det bliver et mindre heldigt Forhold, der derved opstaaer, og at Respekten tabes lige over for Mandtskabet, er imidlertid Noget, det nærmest paahviler den paagjældende Fører og den paagjældende Æbhed selv at søge forhindret. Lovforslagets Hensigt er ikke saa meget at vaage over det gjensidige Forhold mellem Personerne, de Befalende og de Underordnede, som den er at vaage over, at der virkelig er Sikkerhed for, at der under vanskelige Forhold kan navigeres paa forstændig Maade. De ærede Herrer have med stor Klarhed godtgjort det, at det er et slet Forhold, naar Føreren ikke forstaaer at styre Skibet. Deri er jeg ogsaa fuldkommen enig; men de have ikke med samme Klarhed godtgjort, at Forholdet ikke bliver bedre eller rettere sagt bliver værre, naar han har en Styrmand med, som forstaaer det. Man maa jo i disse Tilfælde, saaledes som det allerede fra anden Side er bleven berørt, stole paa, at den Paagjældendes egen Samvittighedsfuldhed og Æbhedens Aarvaagenhed vil være Garanti for, at den Loven supplerende Bestemmelse ikke for ofte kommer til Anvendelse; men jeg ser dog ikke rettere, end at der indeholdes nogen Betyggelse deri, og jeg kan navnlig ikke tro, at nogen paalidelig og brav Mand kan søie sit moralske Ansvar mindre stærkt, fordi Loven indeholder den Bestemmelse, at han skal have en kyndig Mand med sig; det kan jeg ikke erkjende. Det ærede Medlem, som sidder her lige over for mig (Schlegel), anførte, at han havde talt med søyndige Mænd i den Mellemtid, som ligger mellem Sagens Behandling forrige Gang og nu, og at de Alle vare enige i, at det var et overmaade slet Forhold, der vilde blive etableret, hvis Slutningen af Lovforslagets § 3 vedtoges. Ja, det kan jeg overmaade godt forstaa; men deri, at alle søyndige Folk ere enige i, at det ikke duer, ligger jo en yderligere Sikkerhed for, at det heller ikke ofte vil finde Sted paa den Maade, men at Skibsførerne selv ville sørge for at have den fornødne Rumstabs. Som berørt, erkjender jeg, at hele Bestemmelsen om, at Folk kunne paatage sig at føre Dampskib uden at have nogen Øvelse eller Kjendskab dertil er lidet ønskelig, men jeg kan ikke se rettere, end at der dog er noget Betyggende deri, at der er en Bestemmelse, der siger, at der under alle Omstændigheder skal være en Mand tilstede, som forstaaer det. Det vil jo forhaabentlig ikke være overordentlig tidt, at der vil stilles Krav til hans Extratjeneste, om jeg saa maa sige, hvad det ærede Medlem for 1ste Kred (Carstensen) jo betegne som uheldigt, idet han mente, at det var